

Ens morirem sense haver-los escabetxat a tots

CARLES SANTOS

Saldonar.

Ens morirem sense haver-los escabetxat a tots

CARLES SANTOS

Taula

Asdrúbila	9
L'esplèndida vergonya del fet mal fet	51
Figasantos-Fagotrop, missatge al contestador: soparem a les nou	69
La pantera imperial	99
Ricardo i Elena	115
Il barbiere di Siviglia	147
L'adéu de Lucrecia Borja	167
Sama Samaruck Samaruck Suck Suck	173
Lisístrata	205
El compositor, la cantant, el cuiner i la pecadora	221
La meua filla sóc jo	231
53 maneres de matar un capellà	259

La meua filla sóc jo

2005

Música i llibret	Carles Santos
Direcció escènica i musical	Carles Santos
Direcció artística	Mariaelena Roqué i Carles Santos
Vestuari, caracterització i elements escenogràfics	Mariaelena Roqué
Moviment	Toni Jodar
Il·luminació	Luis Martí
So	Damien Bazin

Primer Nen, Sorelló	Antoni Comas (tenor)
Sis-rosegats-sis, Segon Nen	Xavier Galan (baríton)
Tercer Nen, Bandolària Negra	Iván García (baix)
Xoxània i Fotrilla	Montserrat Melero (soprano)
Xoxònia i Babúrnia	Leticia Rodríguez (soprano)
Adolescent i Teòleg Industrial	Oriol Rosés (contratenor)
Xixínia i Virulat de Catralla	Clàudia Schneider (mezzosoprano)
Xixònia i Potranca	Alina Zaplâtina (soprano)

Músics

Flauta-flautí	Inés Musso
Oboè	Iker Rey
Clarinet	Ona Cardon
Fagot	Pepa Fusté
Trompeta	Cati Mariano
Trompa	Josu Alcalde
Trombó	Cassiel Antón
Tuba	Joan B. Domènech
Percussió	Paco Montanés i Marcel Pascual
Ballarí	Xavier Estrada

Enregistrament musical

Violí	Sergi Alpiste i Vassil Lambrinov
Cors	Bernat Català, Neus Franch, Colara Tarruell, Judit Urgelés i el Cor Lieder Càmera
Veü en off (català)	Queralt Albinyana
Veü en off (castellà)	Alicia Pérez
Ajudant de direcció	Anna Llopart
Assistència musical	Pere J. Puértolas

Ajudant de vestuari	Miguel Carbonell
Realització de vestuari	Companyia Carles Santos
Realització d'elements escenogràfics	Castells Planas de Cardedeu, Oriol Pont i Jaume Serrat
Sistema de vols i mecanismes escènics	Denis d'Halleine
Direcció tècnica	Denis d'Halleine
Producció executiva	Companyia Carles Santos, amb Isabel Castellet, p.c., MOM i els equips del Teatre Lliure

**Produït pel Teatre Lliure i el Teatro Español, amb el suport
de l'Institut Valencià de la Música – Generalitat Valenciana
Amb la col·laboració de l'Escola Superior de Música
de Catalunya - ESMUC**

**Estrena al Teatre Lliure de Barcelona,
del 19 al 29 de maig de 2005**

Per conèixer millor els propis fills, és preferible no tenir-los, i així poder-los representar.

Els fills, a part de poder-los llogar, es poden imaginar i fins i tot recrear-los des del no-res.

Com deia Ricardo: «Els pares tampoc són fills de ningú». A partir d'aquí, qui és fill de qui?

Per ser el teu fill, has de deixar de ser tu mateix, i així poder ser allò que tu no ets: el teu fill o la teua filla.

En el meu cas, vull ser la meua filla.

La filla que jo no sóc i que jo vull ser.

Si sóc la filla, parlaré amb mi des de mi mateix, o sigue, des de la meua filla. La filla de mi mateix.

Deixaré de ser el pare, per poder ser la meua filla.

D'aquesta manera mai no podrem cantar junts. La seua veu serà la meua veu.

La veu de la meua filla la podré escoltar com si fos la meua veu.

La veu del pare, que és la veu de la seua filla.

La filla de res.

El pare.

La meua filla sóc jo

Hi ha pares que tenen fills.

Hi ha pares que no tenen fills.

Hi ha pares que tenen fills, i com si no els tinguessen.

Hi ha pares que no tenen fills, i com si els tinguessen.

Hi ha pares que són pares.

Hi ha pares que són fills.

Fills de qui?

Fills dels fills?

Fills d'ells mateixos, com la filla de mi mateix?

Filla de mi mateix?

La filla que jo sóc?

La filla que sóc de mi mateix?

Jo mateix sóc la filla de mi mateix i el seu nom no és el meu nom. Jo sóc, quan ella és.

La meua filla, que sóc jo, és una filla de quatre sopranos i vint clarinets, un clarinet per any, fins ara.

Tot això, a la vora de la mar i amb un pardal a la mà. Jo?

Al pare ni se'l veu ni se'l sent, simplement, se'l nota.

La mare és fetitxista, plena de consums interns i es fa pintar les ungles dels peus.

Un primer amant, que no sóc jo, de la meua filla, que sóc jo, té un taronger ple de partitures i una olivera plena de llibres. Sis trompetes li xafen els peus i els sis aixequen la cama per pixar.

L'interès radica a saber com es passa d'un taronger i una olivera plena de llibres i partitures a un automòbil.

El segon amant de la meua filla, que sóc jo, té cotxe. Un cotxe que sona com sis trompes i ell, el segon amant, és el que pinta les ungles dels peus de la mare de la meua filla, que sóc jo.

El «sóc jo» invalida el pare i el deixa sense el dret al plaer que si li suposa.

Fora de l'automòbil, i malauradament lluny de la mar, la meua filla, que sóc jo, sent sis trombons.

Fins aquí, el pare, que no és ella, ha canviat sis vegades els mobles de la casa d'ell i de la mare fetitxista.

Els sis trombons toquen lo mateix sense parar, i des de sempre. Els sis són llicenciats en psiquiatria i els sis són amants de la meua filla que sóc jo. Curiosament, els sis amants psiquiatres de la meua filla no entenen que la meua filla sigue jo.

La seua relació va acabar quan ells, els sis trombonistes-psiquiatres, van voler pintar les ungles dels peus de la meua filla, que sóc jo.

La mare fetitxista està al marge de tot això, i darrerament està molt preocupada perquè confon el seu nom amb el de la seua filla, que no sóc jo.

Tornant a la ciutat, dintre d'un estoig d'una tuba, la meua filla, que sóc jo, ha retrobat una manera de transport ideal. Aquest estoig està agafat per una forta mà negra d'home, amb les ungles pintades, i d'aquesta manera han viatjat per tot el món, fins i tot han obert una botiga de moda que ella, la meua filla, que sóc jo, no ha vist mai, perquè segueix vivint dintre de l'estoig de la tuba.

La seua mare fetitxista és la que pinta les ungles de la mà negra d'home.

A conseqüència d'un robatori a la botiga de moda, algú va robar l'estoig de tuba, i amb l'estoig, la meua filla, que sóc jo.

Ha passat molt de temps, i en aquest temps no he sabut res de la meua filla, que sóc jo.

L'esperava a la vora de la mar, mentre mirava com el segon amant de la meua filla, que sóc jo, pintava les ungles dels peus de la seua mare fetitxista.

De sobte, va aparèixer amb un personatge que ella anomenava marit. Un personatge que no es veia, no se sentia i no es podia tocar, i el que era més greu, no tenia ungles als peus ni a les mans. A partir d'aquest moment, la meua filla ja no sóc jo.

Mai més he tornat a mirar la mar. ■

L'obra podria començar amb el naixement de la filla que sóc jo.
 El treball d'estudi amb el plor d'un nen que està naixent. Un cap
 (cantant) de grans dimensions i el cony corresponent poden il·lus-
 trar l'acte.
 Seria interessant imaginar com hauria pogut ser jo, naixent dona, o
 com hauria pogut ser una filla meua que mai he tingut.

Jo mateix, filla de mi mateix

1A SEQÜÈNCIA

Podria començar amb una seqüència invisible. El pare esperant el
 naixement de la seua filla.
 Amb llum (seguiment), gravació de passos, caiguda d'alguns objectes
 o desplaçament de mobles (a causa del nerviosisme). La impaciència
 del pare esperant l'esdeveniment del naixement de la seua filla.
 El pare no es veu, es nota la seua presència.
 Sense música, només el soroll dels passos i dels objectes caiguts o
 desplaçats.

El pare	Es nota però no es veu
La mare	Contralt (baríton) fetitxista
La filla	Soprano (4 sopranos)
1r amant	Tenor
2n amant	Baríton
3r amant	Baix
4t amant	Contratenor

El marit, com el pare, no es veu ni se sent.

Un cor

Fins a la pubertat 24 clarinets

Amb el 1r amant 6 trompetes

Amb el 2n amant 6 trompes

Amb el 3r amant 6 trombons

Amb el 4t amant 6 tubes

Amb el marit, que no es veu ni se sent, un instrument que es veu però no se sent.

Vestuari actual

Escenografia:

—Part (sala d'espera, escena invisible) (acció del part).

—Fins a la pubertat amb 24 clarinets: a la vora de la mar amb totes les possibilitats de la mar (projecció).

—Amb el primer amant i amb 6 trompetes: un taronger i una olivera amb partitures (al taronger) i llibres a l'olivera.

—Amb el segon amant i sis trompes: aquest període passa dintre d'un cotxe (es pot baixar de dalt?).

—Amb un tercer amant i sis trombons: despatx de psicoanalista (els mobles baixen del sostre).

—Amb el quart amant i sis tubes. ■